

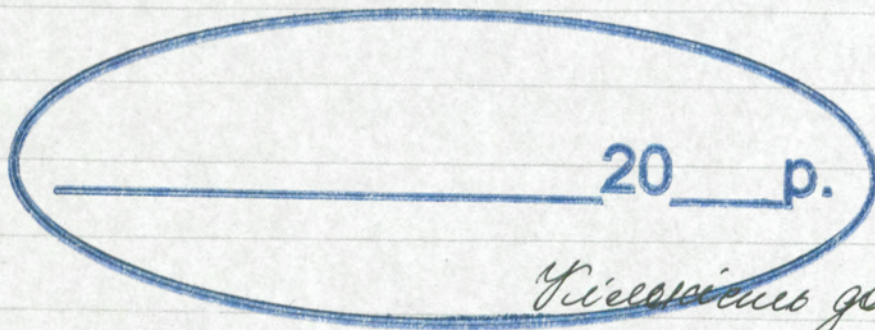
Архів з бірому
Горьківсько-Горькоанська округа ОУУ

ПАПКА

для 227

паперів

Горькошук УГА „До брашного герцога і словацького
маршів (Вишеменна Горайський Повстанців в
справі режисів Болшевизма прокламує)”

Числою документів: 1
Числою архівів: 15
Зберігання: постійно

Воля народом!

Воля людині!

Смерть тиранії!

1 год інформації

ДО
БРАТНЬОГО
ЧЕСЬНОГО
І
СПРАЦЬНОГО
НАРОДУ

Вияснення Українських Повстанців в справі заки-
дів більшовицької пропаганди

КНІВ ХХХХХ 1947 ХХХХ ЛЬВІВ

ХХХХХХХХ ВІДАННЯ У П А ХХХХХХХХХ

ДО ВРАТНЬОГО
ЧЕСЬКОГО І СЛОВАЦЬКОГО НАРОДІВ

/Вияснення Українських Повстанців в справі закидів більшовицької пропаганди/

ЗАІНТЕРЕСУВАННЯ ПУБЛИЧНОЇ ОПІНІЇ БОРОТЬБОЮ УПА, ФАЛШИВИМ, НЕВІРНИМ ІНФОРМАЦІЇ БОЛЬШЕВИЦЬКОЇ ПРОПАГАНДИ, ПОТРЕБА ПРАВДИВИХ ІНФОРМАЦІЙ.

Широкому загальному чеської і словацької публічної опінії добре відомий факт існування і діяння Української Повстанської Армії /УПА/. Але не всім відома наша діяльність у правдивому світі. Численні органи чеської і словацької преси, які стоять під директивами більшовицької пропаганди, подають про нас зовсім невірні, неправдиві інформації. Хто читає лише теперішню пресу і не має інших правдивих, об'єктивних інформацій, той взагалі не має можливості орієнтуватись про дійсний стан тих справ.

Многі лідери не мало змогли зустрітись безпосередньо з чеською повстанською революційною армією, яка з нашою політичною літературою. Хотіли бн однак пізнати бачити наші правдиві цілі. Не тільки серед публічної опінії є досить директ. Мусіла це навіть ворожа нам більшовицька пропаганда. Вона довгий час промовчувати і замривати факт існування УПА та нашу боротьбу. Але з часом наша боротьба стала так голосна, що в наші ворота не могли довше мовчати й мусіли заговорити про неї. Нпр., більшовицька газета, видавана в словацькій мові, під назвою: "Войсник", "Орган зв'язу словацьких партизан", Братислава, 1.6.1946, у статті "Романтика Карпатських Гір", - "Бандерівці, їх народження, діяльність і місія", - пише:

"При появі озброєних бандерівських формацій, загально знаних під назвою УПА /Українська Повстанська Армія/ паке багато питань про їх сучасну діяльність, завдання, політичне настановлення та спроможність їх діяння. Є те питання, зогляду на сучасні політичні обставини досить сконпліковані... /Підкреслення наші/

В іншому місці цієї статті читаємо:

"В пресі появилася ряд статей і репортажів, які уможливили суспільству зорієнтуватись, до чого цілей тих озброєних формацій, які більше, як рід не війни ведуть завзяті бої проти державної влади совєтської і польської держав...

Хоч наведена вгорі стаття говорить, що інформації преси "уможливили" загальної суспільності орієнтацію в справі діяння УПА, однак в дійсності, статті і репортажі, які появилася в пресі кермовані більшовицькою пропагандою, зовсім не уможливили нікому зорієнтуватись в тих питаннях, але власне д е з о р і є н т у в т ь читачів, бо подають не тільки тенденційні інформації про нашу боротьбу, але прямо зовсім неправдиві, вигадані від

першого до останнього слова. Спеціально спрямовані на те тільки, щоб обманути і збаламутити загальну opiniю.

Тому ми подаємо тим, які хочуть знати об'єктивну правду, з першого нефальшованого джерела, оце наше висношення у відповідь на закиди й наклепи звернені проти нас. Наше висношення не буде "скомпліковане й трудне", це буде для якогось більшовицького пропагандиста в "Войовника", чи "Рудого Права" й інших подібних газет, але буде просте і ясне, а передовсім шире і правдиве.

X X X

ЗАКИДИ БОЛЬШЕВИЦЬКОЇ ПРОПАГАНДИ

Найчастіші закиди, які підносить чесько-більшовицька преса проти нас, Українських Повстанців, є наступні:

- I/. Що український повстанський рух належить до табору "реакції".
 - II/. Що ми співпрацювали з німецькими окупантами.
 - III/. Що ми поширюємо антисемітизм.
- Ось наша відповідь:

I .

НА ЯКИХ АРГУМЕНТАХ ОПИРАЮТЬСЯ ЗАКИД "РЕАКЦІЇ"? ЧЕКАЄМО НА ОТВЕРТУ ДИСКУСІЮ, НА ДОКАЗИ І ФАКТИ.

Чи ми, Українські Повстанці, дійсно належимо до табору реакції? На чому побудовані такі твердження? Які аргументи промовляють за тим?

Перегляньте пильно усі сторінки "Рудого Права", "Виходисловенської Газети", "Войовника", та всіх інших більшовицьких газет на чеській і словацькій мовах, які так багато писали і пишуть про нас, але ніде не знайдете там жодних аргументів, жодних доказів на такі закиди, крім голословних тверджень. Подумайте пильно, чи знайдете в них бодай один розгляд нашої програми та наших кличів, за які ми боремося, - чи знайдете в них розгляд і критику нашої політичної літератури?

Коли це перевірите, тоді самі переконаєтесь, що в жодних більшовицьких газетах ніколи цього не було й немає. Більшовицькі пропагандисти у своїх писаннях не розглядають, ані нашої програми, ані наших кличів, ані нашої політичної літератури. Вони уникають і боятися всякої отвертої дискусії з нами, бо знають свою слабкість в цьому, знають, що за нами є правда і вся сила справедливості і служності нашого становища. Тому вони не ведуть з нашим політичним становищем, не ведуть аргументами і доказами, але ведуть тільки вигадками і брехнею.

Ми, натомість, не боїмося жодної отвертої дискусії, полеміки, критики й політичної боротьби з ніким, бо ми знаємо безсумнівну служність нашого становища і віримо, що це мусить признати кожна чесна людина, яка пізнає його.

В нас є широка політична і соціальна програма опрацьована від років і явно проголошена. У нас є широка політична література. Можна одже переглянути ці речі та ствердити чи вона реакційна, чи поступова.

Чому ж не роблять цього наші противники, які мають стільки засобів овоєї пропаганди? Чому не видрукують вони наших "помилку", чому не б'ють нас назов "реакційною ідеологією", назов "реакційною" програмою, кличами, літературою? Чому кидать тільки голослові твердження?

Даремно чекати від них відповіді і висноження. Вони знають, що в нашій ідеології, програмі, кличах і цілях, за які ми боремось, нема нічого реакційного. Вони бояться навіть порушувати ці засадничі ПИТАННЯ.

Тому ми уважаємо своїм обов'язком дати на цьому місці бодай короткі висноження цілей і програми нашої боротьби, тим, які прагнуть довідатися про це, і, - як пише цитований нами в горі голос "домагаються цього висноження" та "оставляють багато питань про діяльність, завдання й політичне становище, "узброєних бандерівських формацій загально знаних під назвою УПА".

ЗА СВОБОДУ НАРОДІВ І ЛЮДИНИ

Наша ідеологія і програма є найбільш поступова і революційна. Начальна теза нашої ідеології і програми це гасло - "В о л я н а р о д а м ! В о л я л ю д и н і !" Ці гасла видніють, як зміст і ціль наших змагань, на всіх наших виданнях, на всіх книжках, брошурах, відозвах, листівках. Во це наша ціль і наш прапор. Ми в ці гасла віримо і за них боремось криваво вже десятки років та за них вмираємо на полях бою, в тюрмах, в концетраційних лагерах, на в'язницях, - власне за волю народів і волю людини.

Що ж є в цьому злого, реакційного? Хто сміє закидати нам реакційність?

Ми визнаємо, хто це говорить, говорять не ті, які поневолили Україну і цілий ряд других народів та бояться нашої вільної волевої боротьби, бояться гасла воли народів і людини, хочуть нас очорнити, бо вони вороги всякої народньої і людської волі.

Ні, - не ми реакціонери, що боремось за волю народів і людини, але реакціонери ті, які поневоляють десятки народів, які запроваджують диктатуру й тиранію та гноблять всякий вільний людський дух. Український визвольний революційний рух має вже десятки років своєї героїчної традиції. Він був завжди найбільш волевільний, поступовий і революційний. Ми ніколи не хотіли поневолення других народів. Ми були ворогами всякої людської неволі. Гасло "воля народам і людині" у нас не нове, не кон'юктуральне, прийняте по розвалі гітлерівської Німеччини, як це роблять тепер всякі ново-спечені "демократи", що спекулюють і примазуються до чужих засад, бо не можуть одверто показатись зі своїми засадами диктатури і тиранії.

Український визвольний рух завжди боровся за поступові, волевільні ідеали. В місяці березні 1941 р., це перед німецькою окупацією України, це гасло було офіційно впроваджене до програми українського визвольного руху, на початкове передове місце окремою постановою Великого Збору. На цьому тлі, за це гасло, за ці ідеали, власне, діяло до зававтої боротьби між нами і гітлерівськими поневолювачами, відразу, від першого дня німецької окупації України. Коли в процесі цієї боротьби повстала на переломі 1942-43 років УПА /Українська Повстанська Армія/ вона прийняла це гасло "воля народам і людині" рівнож за перше початкове гасло своєї боротьби і з ним виступає та бореться послідовно до сьогоднішнього дня проти всіх ворогів народньої і людської свободи.

НАША ПРОГРАМА

Консеквентно з цим початковим гаслом беруть також усі інші засади нашої ідеології й програми. В програмі УПА, виробленій в 1943-му і 1944-му роках, в часі зававтої боротьби проти німецько-гітлерівської окупації, проголошеной в декларації "За що бореться Українська Повстанська Армія" між іншим сказано:

....."Українська Повстанська Армія бореться за те, щоб кожна нація мала вільним життям у своїй власній самос-

тійній державі. Знищення національного поневолення та експлуатації нації нацією, система вільних народів у власних самостійних державах - це єдиний лад, який дасть справдливий розв'язку національного і соціального питання в цілому світі".

"УПА бореться проти імперіалістів і імперій, бо в них один пануючий народ поневолює культурно, політично та висмокує економічно інші народи, тому УПА бореться проти СРСР і проти німецької Нової Європи".

"УПА бореться з усією рішучістю проти фашистських інтер-націоналістичних і фашистсько-націонал-соціалістичних програм і політичних концепцій, бо вони є інструментом завойовницької політики імперіалістів. Тому ми проти імперіалістичних систем російського комуністсько-більшовицького і німецького націонал-соціалізму".

"УПА проти того, щоб один народ, здійснюючи імперіалістичні цілі, "визволяв", "брав під охорону", "під опіку" інші народи, бо за цими лукавими словами криється огидний зміст - поневолення, насильство, грабунок. Тому УПА бореться проти російсько-більшовицьких і німецьких загарбників поки не очистить Україну від усіх "опікунів" і "визволителів", поки не вдобуде Української Самостійної Соборної Держави, в якій селянин, робітник та інтелігент можуть самостійно і культурно жити та розвиватися".

"УПА бореться за повне визволення українського народу з московсько-більшовицького та німецького ярма, за побудову Української Держави без поміщиків-капіталістів та без більшовицьких комісарів, енкаведистів і партійних паразитів".

"У лавах УПА борються українські селяни, робітники та інтелігенція проти гнобителів, за Українську Самостійну Соборну Державу, за національне і соціальне визволення"....

Дальше слідує широка політична і соціальна програма та нарис устрою Української Держави, за який бореться УПА. Ця програма під кожним оглядом так революційна, поступова, чи як хто волисть сказати "ліва", що навіть найбільш ліві, найбільш яскраві прихильники комунізму не можуть оспорювати одверто її слушності і справедливості.

Тому, власне, більшовицька пропаганда не відважується навіть зачіпати нашої програми, наших цілей і властивого правдивого змісту нашої боротьби, тому не виходить з нами на одверту політичну боротьбу, але оперує виключно вигадками, якими обдурює непоінформованих.

Во що ж є в нашій програмі злого, реакційного? Чи те, що ми, українці, хочемо для свого народу таких самих прав, як мають інші народи в світі, можна назвати реакцією?

Понад ~~понад~~ 50 народів у сьогоднішньому світі має свої держави. А коли ми, українці, 45 мільоновий європейський народ, хочемо мати таке саме право до свого власного вільного життя, то це мала би бути реакція?

Ні, ті, які борються за визволення свого народу і взагалі за людську свободу - не є реакціонерами! Реакціонери це наші противники, московсько-більшовицькі імперіалісти, які підбили насильством Україну під свою вареточку владу і гноблять, висмокують, насильно денационалізують та фізично винищують наш народ.

СВОБОДОЛЮБНИЙ І СОЦІАЛЬНО-РЕВОЛЮЦІЙНИЙ ТРАДИЦІЙ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ Є ДЖЕРЕЛОМ СТВОРЕННЯ УПА І ОСНОВОЮ ЇЇ ПРОГРАМИ.

Немає також у нас ані сліду якого-небудь назадицтва, чи реакційності у внутрішній соціально-устроєвій програмі, як це ми вже вже вище вказували. Ми остали вірні найбільш поступовим, соціально

революційним традиціям українського народу.

Усі традиції, уся література українського народу, переконання та почування зв'язані нерозривно з боротьбою за національну і соціальну рівність і справедливість. Нас віками гнобили, виснажували, поне-ржали і совали народню кров всякі чорні душі чужих окупантів - імпе-ріалістів, панів поміщиків, шляхти, дворянських накидали нашому народові насильством - гнобителі, завойовники. Наш народ зненавидів усією душею всяку соціальну нерівність і несправедливість, бо сам завнав її найбільше й пізнав гірку долю раба. Немає, здається хіба в цілому світі другого народу, якому були б так чужі і ненависні поняття соціальної нерівності й несправедливості.

Найбільш гарячим речником цих ідеалів українського народу був наш великий національний поет і революціонер - Тарас Шевченко. Він знав також широким колом чеського народу зі своїх революційних поглядів, бо він своїм могутнім вогненним революційним словом оспі-вав також визвольну боротьбу чеського народу. - Тарас Шевченко кликав український народ до боротьби за національне і соціальне визволення, за Україну "без холопа і без пана". Тим самим дорогим поступових ідеалів свободи, рівності, справедливості, провадив україн-ський народ також другий великий національний поет - Іван Франко та всі інші найвидатніші національні діячі.

З тих глибоких поступових революційних традицій українського народу народився також наш новітній український самостійницький рух і наша сучасна Українська Повстанська Армія. Найкращі сини українського народу не могли стерпіти безчинно страшний револю-ційний народ, в яку загнали його німецько-гітлерівські й московсько-больше-вицькі окупанти. Вони взяли за зброю і проливають свою кров у завзя-тій героїчній боротьбі проти нацистів, власне тому, що є вірний ідеалом свободи і поступу.

Відно з цими нашими ідеалами ми виробили також програму нашого визвольного повстанського руху, яка є, під кожним оглядом, найбільш поступова і свободолюбна.

**НЕ ПОМІЩИКИ І БУРЖУА, АЛЕ МОЛОДІ СЕЛЯНИ І РОБІТНИКИ В РЯДАХ
УКРАЇНСЬКОГО ВИЗВОЛЬНОГО РУХУ.**

Большевики люблять дуже багато говорити про соціальне походжен-ня людей, закидаючи своїм противникам приналежність до класу помі-щиків, капіталістів, та всяких інших панів і буржуа.

Та на їх нещастя, кому, як кому, але нам, не можуть вони навіть в найменшій мірі знайти таких закидів. Революційні, повстанські над-ря нашого руху складаються в 100 % виключно з молодого колгоспно-го, безземельного, або малоземельного селянства і молодого робітниц-тва. Нема між ними ні панів, ні багатіїв - куркулів, ні фабрикантів та їх синків. Український народ, як народ віками поневолений, взага-лі був позбавлений своїх багатих посідаючих клас. Всі "тепліші" міс-ця експлуататорів-були заняті майже виключно представниками пану-ючих над нами експлуататорських імперіалістичних націй, а ми лий-лись народом бідного селянства і частинно робітництва. По 29-х ро-ках большевицької влади, а зокрема не переведенні повної колективі-зації в центральній і Східній Україні, - у нас лишилися на цих тер-нах лише бідне, нужденне, опролетаризоване колгоспне селянство і час-тина міського пролетаріату. Молоде покоління, яке бореться сьогодні в рядах нашого визвольного руху - вродилося і виростало вже за больше-вицької влади, перейшло всі большевицькі школи й практики, та не пам'ятає навіть і не знає інших соціальних відносин. Але воно знає і бачить свою нужду і біду, знає і бачить неволю свого народу і т-му бореться так завзято у наших рядах.

Так само воно представляється ця справа також у Західній Укра-їні, тільки від нещавна окупованій большевиками. Тут рівнож україн-ські маси творили у величезній, подавляючій кількості безземельно

і малоземельне бідне селянство. Польська урядова статистика вказувала, що, нпр., у Станіславівській області /воєвідстві/ було понад 90 % господарств **нижче 5 гектарів землі!** А останніх кілька процент — це ж були представники польського пануючого населення, польські поміщики і колоністи, а не українці. Отож своїм соціальним походженням і своєю соціальною приналежністю — кадри українського визвольного революційного руху — є в 100 % бідняцькі, пролетарські, селянсько-робітничі, а не буржуазні.

Нема отже між нами жодних панів і підпанків, поміщиків, фабрикантів, банкірів і нема у нас в найменшій мірі таких тенденцій.

Ми, Українські Повстанці, Українські Самостійники — Революціонери — це молоде покоління українського, поступового, свободолюбного селянства і робітництва, молодий український пролетаріат села і міста.

Ми знаємо, заге і бачим добре, де є сьогодні правдиві висискувачі-експлуататори, пияки народної крові. Ці пияки-експлуататори — це більшовицька пануюча класа нової буржуазії, нових неробів, глитаїв, які наживаються, не маючи в цьому жодних границь, важкою працею, потом і кров'ю нашого поневоленого, закріпощеного, трудяного ладу.

Власне проти них, проти цієї нової експлуататорської імперіалістичної більшовицької буржуазії іде наша визвольна, революційна боротьба.

НАЯЧЕННЯ ПРО МІЖНАРОДНЮ РЕАКЦІЮ

Большевицька пропаганда, яка не може знайти жодних конкретних закидів засадничої політичної й ідеологічної натури, вигадує різні закиди про зв'язки нашого руху з ... "міжнародною реакцією" ...

Питанням вже вище "Войовник" ніж іншим пише:

..... "Хто має змогу заглянути до темних інтриг світової реакції, пізнати методи її діяння і її цілі, той й не є сьогодні заскочений екзистенцією бандерівців" ... "Ім дістається фінансова і матеріальна допомога" ... "Не може нас дивувати докладна поінформованість деяких пресових заморських агенцій, які сучасну романтику Карпатських гір охоплюють і подають так докладно і річезво, як би мали в карпатських горах своїх спеціальних кореспондентів."

Ті і багато інших фактів дають нам переконання, що те, що сьогодні робиться в Карпатах, є барометром світового діяння непримирних і суперечних з міжнародним правом способів боротьби світової реакції".

..... "За океаном живе брат замордованого німцями Бандери, який є одним з провідників українського руху на еміграції, і який удержує зв'язки зі світовою реакцією та при фарбує сьогоднішню карпатську романтику"

..... "Коли уряди переможних великодержав засіли за конференційним столом, щоби утвердити овечі перемоги та створити основи тривалого миру в світі, тоді реакційні елементи світового капіталу почали підтримувати формации українських екстремістів і почали їм помагати"

..... "Так дійшло до цього, що в часі засідання Ради Безпеки, яка має дбати про долю людства й охоронити від нових воєн, прилетіли над Карпати літаки з харчами, муніцією і грошми"

ПРАВДА ПРО СТЕПАНА БАНДЕРУ

У відповідь на такі закиди, які повторюють в безконечність на різний лад большевицькі органи в многих краях, вистарчить коротка висновок, що в Америці не було і нема жодного брата Бандери. В Бандеру і його рідню в дійсності було так, що ще перед війною більшовики арештували і вивезли на Сибір його батька. Опісля німці, вперших днях вибуху війни, арештували Степана Бандеру і двох його братів. Обоє братів Бандери німці замордували в концентраційному таборі в Освенцімі,

а він сам перебував через цілий час війни в концетраційних таборах. З того зробили більшовицькі неграмотні пропагандисти вигадки про виїзд брата Бандери до Америки, а його самого це за життя погребали і проголошувать, що він вмер та вигадувать багато інших подій, зовсім неправдивих і неграмотних теренів, щоб тільки повязати непевні кінці своєї брехні про залежність українського визвольного руху від "міжнародної реакції".

ВИЗВОЛЬНА НАЦІОНАЛЬНА БОРОТЬБА - НЕ ПРИРОДНЕ І СВЯТЕ ЗМАГАННЯ КОЖНОГО НАРОДУ!

Зовсім те саме робила гітлерівська пропаганда. Вона звязувала зов боротьбу європейських народів з "англійською плимтократією" й "американським жидівством". Вдійсності, одні і другі твердження однаково неправдиві.

Боротьба народів за визволення, за національну рівність і суверенність, не походить від жодних міжнародних спекуляцій та інтриг, але походить з природнього змагання кожного живого національного організму жити власним самостійним вільним життям.

Так само, як боротьба чеського народу проти німецької окупації не була залежна від жодних чужих грошей, але була виявом змагання чеського народу до своєї самостійної державності, так само боротьба українського народу проти польської, німецької і московської окупації є виявом волі українського народу і його святого права до своєї незалежності життя. Хто говорить, що боротьба другого народу за свою незалежність - це інтриги й гроші "міжнародної реакції", той обриває свій власний народ і видає на нього щяму.

Без зовнішньої допомоги і без якогось залежності - ідемо в боротьбі проти всіх чорних сил імперіалістичної реакції.

Тим більше жодна чесна людина в світі не може поставити такого закиду українському народові, тому, що всі наші визвольні змагання були і є досі сперті виключно на власних силах українського народу. Український визвольний самостійницький рух не був і не є від нікого залежний, та не одержував від жодних посторонних сил навіть найскромнішої допомоги.

Чеський народ, в часі німецької окупації одержував немалу допомогу зі зовні у своїх визвольних змаганнях. Але ніхто з чесних людей не може закинути з цього приводу агентурності чеському визвольному рухові і його залежності від посторонних сил. Бо з рідом зовсім певно, що єдиним дійсним джерелом визвольних змагань чеського народу було прагнення свободи і незалежності. Так само численні інші народи, які провадили колинебудь визвольну боротьбу, одержували через різну допомогу своїх союзників. Ми, українці, не одержували й не одержуємо її від нікого. Ми боремось і боремось виключно власними силами.

Коли ніхто з чесних людей не закидає чеському та многим іншим народам, що у своїх змаганнях до волі були інструментом чужих інтриг, ми-мо того, що вони дійсно одержували допомогу, то як тоді сміє хтонебудь видвигати такі закиди проти українського народу, який не мав і не має від нікого, навіть і цієї крихітної допомоги, що її одержували многи інші народи?

Усі ідеї та політичні підстави нашого руху є незалежні і чисті. Ми видвигнули велику ідею свободи народів і людини в найбільш певній і найбільш четкій формі, та боремось за цей великий, святий ідеал з найбільшою консеквентністю. Ми виступили одверто проти всіх імперіалістів, проти всякого загарбництва, поневолення і гноблення.

нема сьогодні в світі другого політичного руху, який мавби відвагу так консеквентно обстоювати ці великі, революційні, свободоловні ідеали.

Коли ж органи більшовицької пропаганди пишуть, що наша боротьба з "барометром світового діяння ... сил реакції", то вони мають настати рацію, що наша широка і могутня, чераз сильніша і голосніша боротьба з вже сьогодні дійсно фактором міжнародного значення, з, як вони пишуть, "барометром світового діяння", однак не "сил реакції", але революційних сил свободи звернених власне проти реакції, проти всіх сил реакційного імперіялізму, проти впровадження невільництва народів і людини.

II :

НЕ БУЛО ЖОДНОЇ СПІВПРАЦІ З НІМЕЦЬКИМИ ОКУПАНТАМИ

Другий закид, який підносить проти нас більшовицька пропаганда, це твердження, що ми, Українські Повстанці співпрацювали з німецькими окупантами.

Ми не маємо жодного труду в тому, щоб ясно і вичерпно відповісти на цей закид, бо маємо такі аргументи, які мусять переконати кожно чесну об'єктивну людину про повну неправдивість таких наклепів. Вони викажуть, що в дійсності, не було жодної співпраці нашого руху з німецькими окупантами, але була найбільш завзята боротьба.

ГІТЛЕРІВСЬКА ІДЕОЛОГІЯ ПРОТИВНА НАШИМ ЗАСАДАМ

Перша наша відповідь, це згадані вже коротко в першій точці цього вяснення наші ідеологічні і політичні засади, наша програма і наші цілі, які зовсім заперечують можливість якої-небудь співпраці з гітлерівцями і взагалі з жодним окупантом.

З німецькими гітлерівськими окупантами ми не співпрацювали і не могли співпрацювати насамперед тому, що расистівська і тоталітарна диктаторська ідеологія з в самих своїх основах зовсім суперечна з нашою ідеологією. Усі наші переконання, віра, програма, змагання, - усе, в що ми вірили, за що ми боролись довгі десяти роки, - це свободоловні ідеали людської рівності, справедливості і народоправності, гуманності і соціальної справедливості, противні системі гітлерівського расизму, диктатури, тоталізму і тероризму.

УСІ ІМПЕРІЯЛІСТИ - ОКУПАНТИ - СМЕРТЕЛЬНІ ВОРОГИ НАШОГО НАРОДУ І ЙОГО ВИЗВОЛЬНОГО РУХУ.

З німецько-гітлерівськими окупантами ми не співпрацювали і не могли співпрацювати ще й тому, що вони провадили імперіялістичну загарбницьку політику супроти України й супроти інших народів, як це можливо, щоб ми, Українські самостійники, могли співпрацювати з ними, які не визнавали самостійності нашого народу й поневолювали, гнобили та викинували нашу батьківщину і наш народ? Кожен розумний людині мусить бути ясно, що такі закиди, це повна брехня, повний абсурд. Ми ж боролись і боремось проти всіх окупантів і проти всіх окупацій нашої батьківщини, які б вони не були. Ми були, з і будемо проти кожного, хто б не пробував панувати над нашим народом, без огляду на те, як він називається і які гасла та які ідеології він голосить. Ми ніколи не мирились і ніколи не помиримось з ніким, хто хоче бути окупантом наших земель, хто не визнає права нашого народу на повну державну незалежність на українських етнографічних землях. Так було завжди в минулому, так з тепер, і так буде в майбутньому.

Отже ті, які перебувають нам, українським самостійникам, нам, Українським Повстанцям, закидати співпрацю з ворогами й займаннями, окупантами України, самі собі закидають брехню і осмілюють своє нерозумну, неправдиву пропаганду.

ПРОТИ ОПОРТУНІСТІВ, КОЛЯБОРАНТІВ І ЗРАДНИКІВ

На чомуж опирають свої закиди більшовицькі писаки?

Вони опирають свої закиди на переігруванні фактів. Була між українцями невелика горстка людей, які пішли на співпрацю з німцями зі страху і з ненависті до більшовиків, або з бажання наживи. Такі коляборанти були в кожному народі. Однак з тими опортуністами-коляборантами не мав нічого спільного український самостійницький визвольний рух. Ми поборювали гостро це явище, як національну зраду. Ми боролись проти більшовиків від багатьох років і боролись до сьогодні, але не разом з німцями. Коли ми боролись там довго і так завзято проти московсько-більшовицької окупації України, то не на те, щоб її замінити на таку саму німецьку, або яку іншу. Фалшива і неправдива більшовицька пропаганда намагається перекручувати дійсні факти і намагається представити, що ті коляборанти, які співпрацювали з німцями, це українські самостійники, "українсько-німецькі націоналісти". Однак з фактом, що український самостійницький визвольний рух не мав нічого спільного з коляборантами. Ми поборювали дуже гостро явище колябораціонізму і не допустили до його поширення серед українського народу. З другої сторони, німецькі коляборанти поборювали гостро наш самостійницький повстанський рух і помагали своїм панам - німецьким окупантам кроваво знищувати українських самостійників.

ХАЙ ГОВОРЯТЬ ФАКТИ

Про справжнє відношення українського визвольного самостійницького руху до німецької окупації говорять найкраще, найвиразніше факти. Ось кілька коротких фактів, які скажуть найбільш ясно і переконливо усю правду про дійсне відношення українського самостійницького руху до німців.

ПОСТАНОВА ВЕЗОГЛЯДНОЇ ВОРОТЬБИ НА ВИПАДОК НІМЕЦЬКОЇ ОКУПАЦІЇ

На весні 1941 р., кілька місяців перед вибухом німецько-совєтської війни на Сході, відбувся тайний зїзд українських самостійників. На цьому зїзді усунено з наших рядів усі хиткі неревольюційні елементи, які могли хитатися рахуючи на Гітлерівську кон'юктуру та осуджено і відкинуто всі спроби впровадження в українське життя гітлерівсько-сталінських засад вождизму, диктатури і расизму. Одночасно, передбачуючи можливість недалекої війни на Сході й зміни московсько-більшовицької окупації України на німецько-гітлерівську, прийнято як найперше точку нашої політичної програми постанову, що ми :

"Будемо продовжувати всіми силами революційну боротьбу за визволення українського народу без огляду на всі територіяльно-політичні зміни, які з'являються на терені Східньої Європи".

Сподіваючись, що можуть прийти такі зміни, пороблено з нашої сторони різні приготування, щоб зайняти до них наше незалежне, самостійне політичне становище, яка диктувала нам честь та інтереси українського народу.

РЕВОЛЮЦІЙНИЙ АКТ ПРОГОЛОШЕННЯ САМОСТІЙНОСТІ УКРАЇНИ В ДНІ 30.6.1941р.

Згідно з цими постановами, ми відразу, від першого дня війни на Сході, протиставились німецькій окупаційній політиці. Ми вирішили поставити німців всьди перед доконані факти проголошення самостійності Української Держави. Найголоснішим виявом цього був акт проголошення відновлення самостійної Української Держави зроблений у Львові дня 30 червня 1941 р.

Дня 30. червня 1941 р., в перший день опущення Львова більшови-
нами скликано негайно народні збори й проголошено святочно віднов-
лення Самостійної Української Держави та створено незалежний
український уряд під назвою "Українське Державне Правління". Це про-
голошено по радіо. Українське Незалежне Державне Правління, якого
головов став відомий український самостійницький політичний діяч
Ярослав Стецько, перебрало негайно революційним порядком владу у
свої руки.

**ФАКТ ПРОГОЛОШЕННЯ САМОСТІЙНОСТІ УКРАЇНИ В ДНІ 30. 6. 1941 Р. ЦЕ
ВИРАЗНИЙ ПРОТИНІМЕЦЬКИЙ АКТ І ПОЧАТОК ПРОТИНІМЕЦЬКОЇ БОРОТЬБИ.**

Наш виступ 30 червня 1941 р. був в тому часі виразним протині-
мецьким актом поважної політичної натури. Цим актом випереджено і
згорі сторпедовано установлення німецької окупаційної влади та під-
важено в самих основах німецьку політику відносно України. Німці не
могли тепер грати і здавати "визволителів" з більшовицького ярма,
але мусіли відразу виявити своє правдиве імперіялістичне обличчя.
Вони були змушені стати і тут, в Україні, та на терені цілої Схід-
ньої Європи це перед другим могутнім фронтом, - фронтом національ-
них революцій, перед об'єднаним фронтом боротьби усіх народів за свою
волю і незалежність.

Треба підкреслити що акт 30 червня, який був могутньою самостій-
ницькою протинімецькою демонстрацією, та мав далекосягле значення для
цілої дальшої долі німецької окупації в Україні, зробили українські
самостійники тоді, коли німці були на вершинах своїх успіхів і триум-
фу, коли вся Європа стогнала під чоботом кровавої німецької окупації,
і коли також Червона Армія опускала неспішно терени України, відсту-
паючи ген, до Волги, а мільйони бійців Червоної Армії переходили і
здавалися в німецький полон. Не легко було тоді, в такій ситуації,
немаючи жодної зовнішньої підтримки, виступати нам так стверто і рі-
шучо проти цієї другої могутньої сили перд якою держав тоді, здава-
лось, увесь світ.

Однак сила нашої ідеї і вогонь нашої
віри в право нашого народу і в право
всіх народів до свого вільного неза-
лежного життя була більша і міцніша
від тих усіх перешкод. Ми, не зважаючи на те, що
знаходились вже понад 20-ть років у боротьбі проти величезної потуги
московсько-більшовицької окупації, виступили тепер відразу стверто і
рішучо проти нової німецької окупації. Так знайшлися ми в дуже
трудному положенні, між двома величезними фронтами, в боротьбі про-
ти двох найбільш мілітарних потуг тодішнього світу, Гітлерівської
Німеччини й більшовицької Москви. Проти одних і проти других імпе-
ріалістів ми виступили однаково, ясно і однаково рішучо за наше
право до самостійності, до вільного власного життя.

Було тоді немало людей які вважали таку нашу політику нереаль-
ною і прямо божевільною бо не могли зрозуміти, як можна пориватися
нам, не маючи своєї держави ані жодної зовнішньої помочі, до важ-
кої боротьби проти двох так могутніх противників.

Однак ми вибрали таки цей шлях найважчої боротьби, але одночасно
шлях честі і вірності нашим засадам, в тій святій вірі, що ідея на-
родної й особистої людської волі є безсмертна, а триумф двох мо-
гутніх імперіялістичних тираній - наших ворогів є тільки переходо-
вий.

Тоді, було це важке і неясне, і сьогодні наша боротьба нелегка,
але сьогодні зовсім ясно, що такі ми мали рацію вибираючи цей шлях
твердої героїчної боротьби за невимірні ідеали волі. Бо ось - одно-
го окупанта України, однієї страдної імперіялістичної тиранії,
уже нема. Брала, хіжжиріж розлетілася в порох, а наш народ і наш
визвольний рух живе, як і жив, бореться, як і борався, та йде вне-
ред до перемоги до наших святих ідеалів.

НІМЕЦЬКИЙ ТЕРОР ЗВЕРНЕННЯ ПРОТИ УКРАЇНСЬКОГО САМОСТІЙНИЦЬКОГО РУХУ

Німецькі окупанти зустрівали таке "привітання" в Україні, добре зрозуміли цілі нашої акції та її загрозливості для їхньої політики в Україні та взагалі в Східній Європі. Тому вони виступили з цілою рішучістю проти нашого руху. Вони проголосили створення свого "Райхс-комісаріату" та заарештували відразу, вперших днях вибуху війни, керівника українського самостійницького руху - Степана Бандеру, голову Українського Державного Правління - Ярослава Стецька та його співробітників і багато інших найвизначніших українських самостійників. Степана Бандеру держали через цілий час війни в німецьких концентраційних таборах. Так само арештували і запроторили в концентраційні табори тисячі українських самостійників. Двох братів Бандери, - німецькі людиці замордували в концентраційному таборі в Освенцімі.

У бересні 1941 р. німці арештували за Дніпром, коло міста Полтави, ще в розгарі фронтних дій, визначного діяча, українського самостійницького протибольшевицького руху - Миколу Лемка і цілу групу українських самостійників, які були з ним, - та всіх розстріляли. Микола Лемка знавши був широко з того, що він застрілив в 1933 р. у большевицькому консуляті у Львові, заступника большевицького консуля, на знак протесту проти зорганізованого большевиками масового голоду в Центральній і Східній Україні. Лемка був за це засуджений польським судом на довічну тюрму. Внаслідок воєнних дій він виволівся з тюрми, - і тепер був розстріляний німцями. Так німецькі гітлерівці, від перших днів приходу в Україну, знищували безоглядно українських самостійників, навіть таких, які були через довгі роки найбільш завзятими борцями проти большевизму. - В тому самому часі, коли був розстріляний Микола Лемка, німці арештували тисячі українських самостійників і багато розстріляли.

В основній Україні Києві, замордували німецькі гестапівці таких визначних керівників українського самостійницького руху, як - Дмитро Мирон і Олександр Сак, та багато сотень других. У львівській тюрмі замордували гестапівці одного з найвизначніших українських самостійницьких керівників - Івана Климова - Легенду.

Усі гестапівські тюрми в Україні були переповнені українськими самостійниками. В усіх селах і містах висіли афіші з оголошеннями розстрілів за приналежність до українських підпольних самостійницьких організацій, до "збройних банд УПА", до "Бандерабевебунг".

Ось так насправду виглядала наша "співпраця" з німецькими окупантами. Боротьба, тюрми, концентраційні табори, кров і смерть - це було наше правдиве відношення до німецьких окупантів, - і таке саме тепер наше відношення до большевицьких окупантів.

Німецьке гестапо видавало було спеціальну інструкцію в справі боротьби проти українського самостійницького руху, в якій сказано, що в Україні, для німецького панування більше небезпечний український націоналістичний рух, ніж комуністичний, і тому наказували безоглядно знищувати українських самостійників.

А тепер, ті самі тюрми, до й за німецької окупації, знову виповнені зверхь сотнями тисяч нових українських політичних в'язнів, новими жертвами і муками, кровю і трупами. Змінились лише тюремні сторожі, змінились тільки кати. Але остали ті самі методи, ті самі тортури, той сам систем окупантського гніту і терору, - й остала та сама визвольна боротьба українського народу звернена проти окупантів.

Як же ж смішно виглядає в обличчі цих фактів говорення большевицької пропаганди про нашу "співпрацю з німцями"... Це те саме, що перед тим говорили німці, про нашу співпрацю з большевиками. Вони говорили й писали на всякий лад, що наш визвольний рух це тільки "інтрига Москви", - а ми - большевицькі агенти.

Німці називали нас - "московсько-українськими націоналістами", або прямо комуністами, - большевики називають нас - "українсько-німецькими націоналістами", а останньо поволі шукають вже нових назв... Дійсно суть цієї справи віддають однак інструкції, в яких і німці і большевики однаково говорять, що в Україні для них найбільш небезпечний

- український самостійницький рух. Во український самостійницький рух дійсно був, є, і буде найбільшим ворогом і найбільшою небезпечкою для кожного окупанта України.

ПРОТИНІМЕЦЬКА ПІДПІЛЬНА ЛІТЕРАТУРА

В Україні, під німецькою окупацією, виходило кілька десятків підпільних самостійницьких українських газет, журналів та багато політичних брошур і книжок. В усіх тих виданнях провадилась отверта проти-гітлерівська політична боротьба в найбільш рішучих формах. Ми розкривали рішучо і безоглядно всі ладжерні цілі німецько-гітлерівської імперіалістичної політики та кликали український народ і всі народи Східної Європи звязані з нами спільною долею до нещадної боротьби проти імперіалістів.

Наша підпільна протинімецька література була така багата і така міцна, що вона буде завжди гордістю українського народу, пригадуючи успіхи його визвольної боротьби проти німецької окупації. Во наша підпільна література керувала в той час настроями і думками найширших народних мас України.

Де ж була тоді більшовицька протинімецька література в Україні? Де були їх протинімецькі газети, листівки, брошури?

Іх не було тоді в Україні, тільки далеко, за фронтом, в Москві, або за Уралом. І в відтрам скинули часом з літаків кілька листків. Во як не стало в Україні більшовицької армії і поліції - не стало і більшовицької політичної сили. Одиноким політичним силою, яка остала в Україні і зорганізувала від самого початку німецької окупації боротьбу українського народу проти цієї окупації - була наша визвольна самостійницька революційна організація. Цей факт знайшов свій дуже міцний відгук і свідчення між іншим також у числі, якості та характері підпільної літератури. Усі підпільні газети і вся підпільна література, яка виходила в Україні в перших роках німецької окупації і кликала народ до боротьби - це була революційна література Організації Українських Націоналістів та література УПА.

Во українські революціонери не лишили народу у його важких хвилях, не втікли за Волгу і за Урал, не говорили тільки по радіо з поза тисячів кілометрів, не впали на парашутах. Ми були й остали з українським народом в його долі і недолі, на його рідній землі, у всіх його найважчих пережиттях, у його терпіннях і його боротьбі. Ми говорили до народу безпосереднім підпільним живим і друкованим революційним словом, ми переходили з народом усе Голготу вивозів на невідвиччі роботи в Німеччину, - і ми організували боротьбу проти тих вивозів, проти мобілізації українців у німецьку армію і взагалі проти німецької окупації в цілому.

В ПРОТИНІМЕЦЬКИХ ВІДЗОВ

На доказ правдивості наших повних тверджень ми могли б навести тут багато витягів з нашої численної протинімецької літератури. Мусимо однак обмежитися, щоб не продовжувати надто цієї публікації.

Тому подамо тут тільки один витяг з одної нашої відозви з часів німецької окупації, а на бажання читачів можемо представити цілі інші подібних наших видань.

Ось дослівні витяжки з нашої друкованої відозви проти насильної мобілізації українців у німецьку армію, яка була видана в перших місяцях - 1942 р.:

Воля народам!

Воля людині!

Передайте в рук до рук!
Повідомляйте всіх про правдиве становище до підступного німецького маневру!

У К Р А І Н Ц І !

.....

Опанілий від своїх мілітарних успіхів на заході, півдні і в перших місяцях на сході, німецький імперіалізм придавив важким чоботом майже всі народи західної, південної, середньої та північної Європи і поставивши т.зв. союзи з ними народи в свою васальну залежність, кинувся зі всею пруською брутальністю і безоглядністю здійснювати найважливішу частину своїх загарбницьких планів на сході - закріпити за собою Україну, як свою колонію. Він безсоромно потоптав природне право українського народу на самостійне державне життя та такі ж права інших європейських народів. Тирмами, концентратами, а далі розстрілами відповів німецький імперіалізм на заманіфестовану словом і чином волю українського народу організувати власне національно-державне життя. Поматувавши українські землі ганебними кордонами та розбудовуючи свою окупаційно-колоніальну систему, він почав експлуатувати і грабити Україну не гірше, як більшовики. Щоб послабити фізичні сили українського народу, він вигубив мільйони українців - полонених, які здавалися в полон, бо не хотіли вставати за московсько-більшовицький імперіалізм, сотки тисяч мушкетерів і жінок запроторив в Німеччину до невільничої праці, а міста і села втопив у крові мирного населення під заслону боротьби з комунізмом. Не надів і не надить нікого, ні маленьких дітей, вагітних жінок, стариків, яких розстрілює і палять, ні чести насилуванних українських дівчат.

Але прийшло те, чого німецький імперіалізм не сподівався. Поставивши проти себе майже всі європейські народи і цілий світ, підірваний з нутра пораз більш зростаючою на силі боротьбою поневолених народів, він, захитався під ударами своїх воєнних противників. Щоб рятувати себе перед неминучою катастрофою він, у своїй лицемірності, а заразом в межній тупості, задумав втягнути у боротьбу за свої інтереси нижче самими поневолені народи. Ті, що кроваво знищили українську державність в 1941 р., що розстрілювали тих, які її будували, заговорили оце про творення т.зв. "українського визвольного війська" і різних "дивізій Галичини" до спільної боротьби проти більшовизму.

У К Р А І Н Ц І !

Німецькому імперіалізові зібрано крові німецького воєнка. Тому німецький імперіалізм пробує шукати рекрута-германського мяса серед поневолених народів, а зокрема в Україні. Боротьба поневолених народів, а в першу чергу українського народу, торгає все докульніше німецьку гнобительську систему, тому німецький імперіалізм шукає спосіб ту боротьбу послабити і остаточно її зломати. Він пробує нині шляхом творення т.зв. Галицької дивізії, чи т.зв. українського визвольного війська приспати чуйність українців і сіяти серед них оманні надії на зміну своєї політики в користь українського народу, натравлювати одних українців на других.

У К Р А І Н Ц І !

Творення німецькими імперіалістами т.зв. "СС-Стрільська Дивізія Галичина", чи т.зв. "Визвольного Українського Війська", - це підступний маневр окупанта, обрахований на обдурювання українського народу. Бо ж німецький імперіалізм одночасно далі продовжує торо-

чити легковірним про "Нову Європу". Він відмовився визнати священне право українського народу на самостійне державне життя, він ніяк не хоче випустити України зі своїх хижацьких кіптів. Таким чином мало б далі спливати кровю порізана кордонами живе тіло українського народу, мав би діяти і далі незмінно в Україні німецький колоніальний гніт і сваволя та терор гештапа.

Українське національно-культурне життя в підземеллі, повні тюрми українських патріотів самостійників. Чи ж далі мав би смоктати з України всі життєві соки німецький апарат соціально-економічного висиску і грабунку і далі мало б продовжуватись колонізування української землі?

Отже "не за Україну, а за її ката", за німецький імперіялізм кровавитись має т.зв. "СС-Стрілецька Дивізія Галичина", т.зв. українське визвольне військо.

У к р а ї н ц і !

Погромом українства позначив роки свого панування в Україні московський імперіялізм білих царів. Ріками крові, смертю мільонів, заморених голодом запероторених в сибірську тайгу, писав історію "визволення" і "возаднування" українського народу московський імперіялізм червоного царя.

Нині пробує здійснювати "визвольницьку" політику німецький імперіялізм.

Але, як не бере сталінська "дружба" народів і "радіоне та щасливе життя" в колгоспному ярмі, так не візьме німецька "нова Європа" з її "необмеженою свободою Богові молитись".

Український народ змагає до здійснення власної держави, до здобуття влади на своїй землі, до зорганізува лад і порядок, який служитиме інтересам розвитку сили і добробуту українського народу. Український народ не буде проливати свою кров за чужі імперіялістичні інтереси і власними руками кувати ярмо своєї неволі. Український народ свідомий, що помагати одному, чи другому імперіялізмові в їх взаємній конкуренційній боротьбі за поневолення України, це значить неминуче впасти жертвою одного з них.

Український народ всі свої сили віддасть тільки революційній боротьбі за українську самостійну соборну державу і в своїй боротьбі проти чужих імперіялістів стане рамя об рамя тільки з тими народами, що визнають його право на самостійне державне життя.

Спробу німців творити т.зв. українське військо, чи "СС-Дивізія Галичина", український народ оцінює, як підступний маневр окупанта втягнути український народ до боротьби за інтереси німецького імперіялізму та заставити його закріпити власними руками свою неволю. Українську армію може організувати тільки український народ та український уряд і йому тільки може вона служити. Український народ не стане посміховищем народів і не буде рятувати того, чий чобіт придавляє його груди.

Большевицьков загрозою українського народу не заликати. Український народ веде від 25 років важку боротьбу проти большевизму. Але українському народові не цікаво замінити одну неволю на другу і тому він не остане гарматним мясом німецького імперіялізму.

Український народ свідомий, що дорога до перемоги над московсько-большевицьким імперіялізмом веде не в союзі з німцями, але тільки через боротьбу за самостійні національні держави поневолених народів при одночасній боротьбі проти німецького імперіялізму. Під тими прапорами веде він боротьбу проти гітлеризму і большевизму і в тій боротьбі еднається з народами, до ті прапори визнають. Під тими прапорами український народ побідить!

ЗАСВІДЧУВАЛЬНИЙ НАПИС СПРАВИ № _____

У справі (розділі опису, закінченому описі) підшито і пронумеровано 15
(п'ятнадцять) аркушів;
у тому числі літерні номери _____;
пропущені номери _____
+ аркушів внутрішнього опису _____

Особливості фізичного стану та формування справи	Номери аркушів
1	2

Спеціаліст

Посада

21 вересня 2018 року

(підпис)

Г. Тардамала

(ініціали (ініціал імені), прізвище)